

ราชอาณาจักรฮัชไมต์จอร์แดน (Hashemite Kingdom of Jordan)

เมืองหลวง กรุงอัมมาน

ที่ตั้ง ภูมิภาคตะวันออกกลาง ทางตอนเหนือของคาบสมุทรอาระเบีย ระหว่างเส้นละติจูด 29 องศา 11 ลิปดา-33 องศา 22 ลิปดาเหนือกับลองจิจูด 34 องศา 59 ลิปดา-39 องศา 18 ลิปดาตะวันออก พื้นที่ 89,342 ตร.กม. (พื้นดิน 88,802 ตร.กม. น่านน้ำ 540 ตร.กม.) ขนาดใหญ่เป็นอันดับ 113 ของโลก และเล็กกว่าไทยประมาณ 5.7 เท่า อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 6,830 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับซีเรีย 379 กม.
ทิศใต้	ติดกับทะเลแดง 26 กม. และซาอุดีอาระเบีย
ทิศตะวันออก	ติดกับซาอุดีอาระเบีย 731 กม. และอิรัก 179 กม.
ทิศตะวันตก	ติดกับอิสราเอล 307 กม. ทะเลสาบ Dead Sea 50 กม. เขตเวสต์แบงก์ (ปาเลสไตน์) 148 กม.

ภูมิประเทศ ทางตะวันออกส่วนใหญ่เป็นที่ราบทะเลทราย ทางตะวันตกเป็นที่ราบสูงและป่าเมดิเตอร์เรเนียน มีหุบเขา Great Rift กั้นระหว่างจอร์แดนกับเขตเวสต์แบงก์ของปาเลสไตน์และอิสราเอล มีพื้นที่ต่ำสุดของโลก คือ ทะเลสาบ Dead Sea ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล 1,378 ฟุต (408 ม.) จุดที่สูงที่สุดในประเทศคือ ภูเขา Umm adDami สูง 1,854 ม. พื้นที่เพาะปลูก 11.4%

ภูมิอากาศ แบบผสมระหว่างเมดิเตอร์เรเนียนกับแห้งแล้งแบบเขตทะเลทราย โดยทางตอนเหนือและตะวันตก สภาพอากาศเป็นแบบเมดิเตอร์เรเนียน มี 2 ฤดู คือ ฤดูหนาว ช่วง พ.ย.-มี.ค. มีฝนตกและมีหิมะตกในอัมมาน อุณหภูมิเฉลี่ย 13 องศาเซลเซียส และฤดูร้อนในช่วงที่เหลือของปี อากาศร้อนและแห้งแล้ง อุณหภูมิเฉลี่ย 35 องศาเซลเซียส ภัยธรรมชาติที่เคยประสบ ได้แก่ ภัยแล้งและแผ่นดินไหว

ประชากร 11,442,000 คน (2568) ประกอบด้วย ชาวอาหรับ 97.4% (ชาวจอร์แดน 69.3% แรงงานและผู้อพยพชาวซีเรีย 13.3% ชาวปาเลสไตน์ 6.7% ชาวอิยิปต์ 6.7% ชาวอิรัก 1.4%) และอื่น ๆ 2.6% (เซอร์คัสเซียนและอาร์เมเนียน) อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 30.9% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 64.9% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.2% อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 76.5 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย 75 ปี และอายุขัยเฉลี่ยเพศหญิง 78.1 ปี อัตราการเกิด 22.2 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 3.5 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 0.78% (ปี 2567)

ศาสนา อิสลาม (ส่วนใหญ่เป็นซุนนี) 97.1% คริสต์ 2.1% (ส่วนใหญ่เป็นกรีกออร์ทอดอกซ์) อื่น ๆ (พุทธ ฮินดู ยูดาห์ และไม่มีศาสนา) 0.8%

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาอาหรับ ภาษาอังกฤษใช้อย่างแพร่หลายในการติดต่อธุรกิจ ราชการ และในกลุ่มชนชั้นกลางและชนชั้นสูง

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 98.4% จำนวนปีเฉลี่ยของการเข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษาของประชาชนคือ 13 ปี

การก่อตั้งประเทศ หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 1 และการสิ้นสุดของจักรวรรดิออตโตมาน (อูซมานียะฮ์) สหราชอาณาจักรซึ่งได้อำนาจในการปกครองพื้นที่ส่วนใหญ่ของภูมิภาคตะวันออกกลาง แบ่งเขตปกครองตนเอง Transjordan ออกจากปาเลสไตน์ ต่อมาสหราชอาณาจักรร้องขอต่อสันนิบาตชาติเพื่อให้เอกราช Transjordan เมื่อปี 2489 และเปลี่ยนชื่อประเทศเป็นราชอาณาจักร “จอร์แดน” ตั้งในปี 2493 โดยมีสมเด็จพระราชาธิบดีอับดุลลอฮ์ที่ 1 เป็นผู้ปกครองพระองค์แรก อนึ่ง ความพ่ายแพ้ในสงคราม 6 วันกับอิสราเอลเมื่อปี 2510 ส่งผลให้จอร์แดนต้องสูญเสียดินแดนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน (เขตเวสต์แบงก์) ให้อิสราเอล ก่อนที่จะประกาศสถานะการอ้างกรรมสิทธิ์เหนือดินแดนดังกล่าวเป็นการถาวรตั้งแต่ปี 2531

วันชาติ 25 พ.ค. (วันได้รับเอกราชจากอาณัติของสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2489)

การเมือง ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยโดยมีกษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ อำนาจการปกครองแบ่งเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ แต่ในทางปฏิบัติ กษัตริย์มีอำนาจสูงสุด ทั้งฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ กษัตริย์พระองค์ปัจจุบัน คือ สมเด็จพระราชาธิบดีอับดุลลอฮ์ที่ 2 เสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อ 7 ก.พ.2542 เจ้าชายฮุเซน พระราชโอรสพระองค์โตทรงได้รับการสถาปนาเป็นมกุฎราชกุมารอย่างเป็นทางการเมื่อ 2 ก.ค.2552

ฝ่ายบริหาร : สมเด็จพระราชาธิบดีทรงมีอำนาจแต่งตั้ง นรม. และ นรม.แต่งตั้ง ครม. โดยผ่านความเห็นชอบของสมเด็จพระราชาธิบดี นรม.คนปัจจุบัน คือนาย Jafar Hassan ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 15 ก.ย.2567

ฝ่ายนิติบัญญัติ : มี 2 สภาได้แก่ 1) วุฒิสภา (Majlis al-Ayan หรือ House of Notables) สมาชิก 69 คน แต่งตั้งโดยสมเด็จพระราชาธิบดี มีวาระ 4 ปี 2) สภาผู้แทนราษฎร (Majlis al-Nuwaab หรือ House of Representatives) สมาชิก 138 คน (เพิ่มขึ้นจาก 130 คน หลังจอร์แดนแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อปี 2565) วาระ 4 ปี มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากเขตเลือกตั้งท้องถิ่นทั่วประเทศในระบบสัดส่วนแบบบัญชีรายชื่อเปิด (open-list proportional representation system-OLPR) จำนวน 97 ที่นั่ง (ในจำนวนนี้มีโควตาที่สงวนไว้สำหรับชนกลุ่มน้อย 12 คน แบ่งเป็น ชาวคริสต์ 9 คน และผู้ที่มีเชื้อสายเซเชนหรือเซอ์คัสเซียนอีก 3 คน) ที่เหลือเป็นโควตาที่สงวนไว้สำหรับสตรี 18 คน และการเลือกตั้งโดยตรงจากเขตเลือกตั้งแห่งชาติ ในระบบสัดส่วนแบบบัญชีรายชื่อปิด (closed-list proportional representation system-CLPR) จำนวน 41 ที่นั่ง (ในจำนวนนี้มีโควตาที่สงวนไว้สำหรับชาวคริสต์ 2 คน และผู้ที่มีเชื้อสายเซเชนหรือเซอ์คัสเซียน 1 คน) การเลือกตั้งครั้งหลังสุดมีขึ้นเมื่อ 10 ก.ย.2567 และการเลือกตั้งครั้งต่อไปมีกำหนดจัดใน ต.ค.2571

ฝ่ายตุลาการ : ระบบกฎหมายมีพื้นฐานจากหลักกฎหมายอิสลามและระบบกฎหมายแบบ Civil Law มีศาลฎีกาเป็นศาลสูงสุดของประเทศ สมเด็จพระราชาธิบดีทรงแต่งตั้งประธานศาลฎีกา ส่วนผู้พิพากษาคนอื่น ๆ มาจากการเสนอชื่อของสภาตุลาการสูงสุดให้สมเด็จพระราชาธิบดีทรงพิจารณารับรอง นอกจากนี้ ยังมีศาลศาสนาและศาลพิเศษอื่น ๆ เช่น ศาลภาษี ศาลทหาร และศาลคดีความมั่นคง

พรรคการเมือง : แบ่งเป็น 5 ฝ่ายหลัก ได้แก่ อิสลามนิยม อนุรักษนิยม สังคมนิยม ชาตินิยมอาหรับ และสายกลาง พรรคการเมืองสำคัญ เช่น พรรค Islamic Action Front พรรค Islamic Centre Party พรรค National Current Party และพรรค Jordanian Arab Socialist Ba'ath Party นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มพลังทางการเมืองที่สำคัญ เช่น 1) Anti-Normalization Committee 2) Jordan Bar Association 3) Jordanian Press Association และ 4) Jordanian Muslim Brotherhood

เศรษฐกิจ แบบเสรีนิยม เศรษฐกิจมีขนาดเล็กที่สุดประเทศหนึ่งในตะวันออกกลาง ขาดแคลนน้ำ น้ำมัน และทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ รายได้ส่วนใหญ่มาจากภาคบริการและพึ่งพาการนำเข้าพลังงาน รวมทั้งความช่วยเหลือจากต่างชาติ จอร์แดนเป็นประเทศที่จัดทำความตกลงการค้าเสรี (FTA) มากที่สุดในตะวันออกกลาง โดยจัดทำกับสหรัฐฯ แคนาดา สิงคโปร์ มาเลเซีย สหภาพยุโรป (EU) ตูนิเซีย แอลจีเรีย ลิเบีย อิรัก ตุรกี และซีเรีย ทั้งนี้ สมเด็จพระราชาธิบดีอับดุลลอฮ์ที่ 2 ดำเนินนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ และปรับปรุงภาคการเงินการธนาคาร เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ แก้ไขปัญหาความยากจน การว่างงาน เงินเฟ้อ และขาดดุลงบประมาณ รวมถึงมีการทำข้อตกลงกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) โดยการเติบโตทางเศรษฐกิจของจอร์แดน จะได้รับแรงหนุนจากความพยายามในการส่งเสริมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรม และพลังงานหมุนเวียน แต่ต้องเผชิญกับอุปสรรคจากความไม่แน่นอนในภูมิภาคและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ต่อการส่งออก คาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะยังคงอยู่ในระดับต่ำ และมีเสถียรภาพ โดยได้รับแรงหนุนจากเสถียรภาพทางการเงินและการตรึงอัตราแลกเปลี่ยนกับเงินดอลลาร์สหรัฐฯ

การเติบโตทางเศรษฐกิจของจอร์แดนในปี 2568 มีแนวโน้มที่จะพึ่งพารายได้จากภาคการก่อสร้างและบริการ เฉพาะอย่างยิ่งด้านการเงินและการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจอร์แดนยังคงเผชิญความท้าทายหลายประการ อาทิ อัตราการว่างงานสูง ผลกระทบจากสถานการณ์รุนแรงในภูมิภาคตะวันออกกลาง มาตรการภาษีศุลกากรของสหรัฐฯ ซึ่งสหรัฐฯ เป็นตลาดส่งออกที่สำคัญของภาคอุตสาหกรรมจอร์แดน รวมถึงการลดลงของเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ดินาร์จอร์แดน (Jordanian dinar-JOD)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 0.709 ดินาร์จอร์แดน

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 0.021 ดินาร์จอร์แดน (10 ต.ค.2568)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2568)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 56,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 2.6%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 4,900 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 3,079,844 คน (ปี 2567)

อัตราการว่างงาน : 21.3%

อัตราเงินเฟ้อ : 3.6%

ผลผลิตทางการเกษตร : มะเขือเทศ สัตว์ปีก มะกอก นม มันฝรั่ง แตงกวา

ผลผลิตอุตสาหกรรม : การท่องเที่ยว เทคโนโลยีสารสนเทศ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ปุ๋ย โพแทช เหมืองแร่ฟอสเฟต
เวชภัณฑ์ ปิโตรเลียมกลั่น เคมีภัณฑ์ และการผลิตหลอดไฟ

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 7,720 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2567)

มูลค่าการส่งออก : 22,730 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2567)

สินค้าส่งออก : ยานพาหนะ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : สหรัฐฯ อินเดีย ซาอุดีอาระเบีย อิรัก และยุโรป

มูลค่าการนำเข้า : 30,450 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2567)

สินค้านำเข้า : ปุ๋ย และยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ เคมีภัณฑ์ เสื้อผ้า รองเท้า สินแร่โลหะ

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน ซาอุดีอาระเบีย ยุโรป สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหรัฐฯ

ทรัพยากรธรรมชาติ : ฟอสเฟต โพแทช น้ำมันจากหินดินดาน (shale oil)

การทหารและความมั่นคง

การทหาร : กองทัพอากาศจอร์แดนมีกำลังพลรวม 100,500 นาย (ทบ. 86,000 นาย ทร. 500 นาย และ ทอ. 14,000 นาย) นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังอื่น ๆ เช่น ตำรวจ (Gendarmerie) และกำลังกึ่งทหาร 15,000 นาย กำลังสำรอง 65,000 นาย (กำลังสำรอง ทบ. 60,000 นาย และกำลังสำรองร่วม 5,000 นาย) งบประมาณด้านการทหาร 2,120 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (3.98% ของ GDP)

ยุทธโศปกรณ์สำคัญ :

ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) 302 คัน รถถังจูโจม 80 คัน รถหุ้มเกราะทหารราบ (IFV) 399 คัน รถหุ้มเกราะลำเลียงพล (APC) มากกว่า 968 คัน รถหุ้มเกราะอรรถประโยชน์ (AUV) รุ่น Cougar 35 คัน รถหุ้มเกราะกู้ภัย (ARV) มากกว่า 85 คัน อาวุธต่อสู้รถถัง ได้แก่ ปืนต่อต้านรถถังเคลื่อนที่ได้ (SP) มากกว่า 115 กระบอก และระบบต่อต้านรถถังแบบพกพา (MANPATs) ปืนใหญ่ประเภทยัตถาจร (SP) ลากจูง (TOWED) ยิงระเบิด (MRL) และเครื่องยิงลูกระเบิด (MOR) รวม 1,285 กระบอก จรวดต่อสู้อากาศยานพื้นสู่อากาศ (SAM) และปืนต่อสู้อากาศยานประเภทยัตถาจร (SP) 108 กระบอก

ทร. ได้แก่ เรือลาดตระเวนและเรือรบชายฝั่ง 9 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบินประเภต่าง ๆ รวมประมาณ 57 เครื่อง ได้แก่ เครื่องบินขับไล่โจมตีภาคพื้นดิน (FGA) 47 เครื่อง เครื่องบินโจมตี (ATK) 2 เครื่อง เครื่องบินรวบรวมข่าวกรอง ฝึกระวัง และลาดตระเวน (ISR)

10 เครื่อง เครื่องบินขนส่ง (TPT) 11 เครื่อง อากาศยานเบา (Light) 7 เครื่อง และเครื่องบินสำหรับการฝึก (TRG) 25 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (ATK) 12 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์อเนกประสงค์ (MRH) 14 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ขนส่ง (TPT) 71 เครื่อง อากาศยานไร้คนขับต่อต้านข่าวกรอง ฝักระวัง และลาดตระเวน (CISR) อากาศยานไร้คนขับรวบรวมข่าวกรอง ฝักระวัง และลาดตระเวน (ISR) ขีปนาวุธต่อสู้อากาศยานจากพื้นสู่อากาศ (SAM) ปืนลากจูงต่อสู้อากาศยาน (TOWED) ขีปนาวุธจากอากาศสู่อากาศ (AAM) ขีปนาวุธอากาศสู่อากาศ (ASM) และระเบิดนำวิถีด้วยเลเซอร์

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) ปัญหาความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง ที่มีชนวนเหตุมาจากสงครามระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มฮะมาสในฉนวนกาซา และยิ่งขยายไปยังเลบานอน ซีเรีย อิรัก เยเมน และอิหร่าน ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงของจอร์แดนที่ถูกดึงเข้าสู่ความขัดแย้งบ่อยครั้ง เนื่องจากมีพรมแดนติดกับอิสราเอลและปาเลสไตน์ ทำให้จอร์แดนเป็นเส้นทางสำคัญในการลำเลียงความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมไปยังกาซา หรือการเป็นเส้นทางอพยพพลเรือนออกจากอิสราเอล นอกจากนี้ จอร์แดนยังถูกอิหร่านกล่าวหาว่าสนับสนุนอิสราเอล จากการที่จอร์แดนยิงสกัดขีปนาวุธจากอิหร่านที่มุ่งเป้าไปยังอิสราเอลโดยผ่าน่านฟ้าจอร์แดน ซึ่งแม้ว่าจอร์แดนยืนยันว่าเป็นการปกป้องความปลอดภัยของประเทศและพลเมือง แต่กลับถูกอิหร่านชี้ว่าการยิงสกัดดังกล่าวอาจเป็นเหตุให้จอร์แดนถูกอิหร่านโจมตีได้เช่นกัน

2) สถานการณ์ความไม่แน่นอนจากการชุมนุมประท้วงของประชาชนที่ต่อต้านอิสราเอลและสนับสนุนชาวปาเลสไตน์ โดยผู้ชุมนุมเรียกร้องให้อิสราเอลยุติสงคราม และให้รัฐบาลจอร์แดนตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับอิสราเอล และให้ยกเลิกการทำข้อตกลงทางทหารกับสหรัฐฯ รวมถึงให้ถอนกองกำลังทหารต่างชาติทั้งหมดออกจากจอร์แดน

3) จอร์แดนกำลังประสบภาวะยุ่งยากในการให้ความช่วยเหลือผู้อพยพและผู้ลี้ภัยจากประเทศเพื่อนบ้าน หลังจากมีผู้อพยพและผู้ลี้ภัยจำนวนมากพยายามหนีภัยจากเหตุรุนแรงในประเทศตนเองข้ามพรมแดนมายังจอร์แดนอย่างต่อเนื่อง ทำให้จอร์แดนต้องแบกรับภาระในการจัดการปัญหาดังกล่าว ขณะที่ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางครั้งใหม่เสี่ยงจะทำให้จอร์แดนต้องรับผู้อพยพเพิ่มขึ้น ปัจจุบัน จอร์แดนมีผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์มากกว่า 2.39 ล้านคน (นับเฉพาะที่ขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการกับ UNRWA) และผู้ลี้ภัยจากประเทศอื่น เช่น ซีเรีย อิรัก และเยเมน

4) การเจรจาข้อพิพาทการแบ่งเขตแดนกับอิสราเอลในหลายพื้นที่ เช่น ในทะเล เพื่อจัดสรรผลประโยชน์จากแหล่งก๊าซธรรมชาติ และพื้นที่บริเวณแม่น้ำจอร์แดน ยังไม่คืบหน้าจากปัญหาการสู้รบระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มฮะมาส และถูกนำไปเป็นข้อเรียกร้องของผู้ประท้วงชาวจอร์แดนที่ต้องการให้รัฐบาลยกเลิกการทำข้อตกลงด้านพลังงานและน้ำกับอิสราเอล

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ABEDA, AFESD, AMF, CAEU, CD, CICA, EBRD, FAO, G-11, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICCT, ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRCs, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC (NGOs), LAS, MIGA, MI-NUSTAH, MINUSMA, MONUSCO, NAM, OIC, OPCW, PCA, UN, UNAMID, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, UNMIL, UNMISS, UNOCI, UNRWA, UNWTO, UPU, WCO, WFTU (NGOs), WHO, WIPO, WMO, WTO และเป็นคู่เจรจาของ OSCE

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สนับสนุนการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างมาก เนื่องจากขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ โดยสภาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สมาคมวิทยาศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์ และโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สนับสนุนให้บริษัทเอกชนมีบทบาทหลักในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี รวมทั้งการสร้างงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 18 แห่ง ท่าอากาศยานสำคัญ คือ ท่าอากาศยานนานาชาติ Queen Alia ที่อัมมาน และท่าอากาศยานนานาชาติ King Hussein ที่อะกาบา ท่าเรือ 1 แห่ง คือ ท่าเรือ Al Aqaba ทางใต้ของประเทศ ถนน 7,499 กม. (ข้อมูลสำนักงานสถิติจอร์แดน ปี 2561) ทางรถไฟ 509 กม. ด้านโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 485,000 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 9.53 ล้านเลขหมาย (ปี 2568) รหัสโทรศัพท์ระหว่างประเทศ +962 สื่อสารมวลชน โทรทัศน์และวิทยุอยู่ในการควบคุมของรัฐมี Jordan Radio and Television Corporation (JRTV) เป็นแม่ข่าย และมีโทรทัศน์ระบบดาวเทียม ซึ่งสามารถรับสัญญาณโทรทัศน์อิสราเอลและซีเรียได้ มีสถานีวิทยุประมาณ 30 สถานี จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 10.7 ล้านคน (ปี 2568) รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .jo

การเดินทาง สายการบินของไทยไม่มีเที่ยวบินตรงไปยังจอร์แดน แต่มีสายการบินของจอร์แดนที่บินตรงมาไทย คือ Royal Jordanian ที่มีเที่ยวบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-อัมมาน ระยะเวลาในการบิน 8 ชั่วโมง 45 นาที เวลาที่จอร์แดนช้ากว่าไทย 4 ชั่วโมง นักท่องเที่ยวไทยเดินทางเข้าจอร์แดนโดยสามารถขอวีซ่าแบบ Visa On Arrival (VOA) และพำนักได้ไม่เกิน 30 วัน เว็บไซต์ข้อมูลท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการ www.visitjordan.com

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) การพัฒนาเศรษฐกิจจะเพิ่มความสำคัญยิ่งขึ้น หลังจากจอร์แดนได้รับการสนับสนุนแผนการปฏิรูปเศรษฐกิจและการเงินจาก IMF เพื่อพัฒนาโครงการต่าง ๆ ที่สำคัญคือ การปรับปรุงและการขยายท่าเรืออเนกประสงค์และท่าอากาศยานนานาชาติ King Hussein ที่เมือง Aqaba ซึ่งจะช่วยรองรับนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นรายได้สำคัญของจอร์แดน อย่างไรก็ดี สถานการณ์ความไม่สงบในกาซาจะทำให้การดำเนินการดังกล่าวล่าช้าจากเดิม

2) ท่าที่จอร์แดนต่อความขัดแย้งระหว่างอิหร่านกับอิสราเอล โดยที่ผ่านมา จอร์แดนแสดงจุดยืนไม่ต้องการมีส่วนร่วมในความขัดแย้งดังกล่าว

3) ความท้าทายของจอร์แดนในการจัดการปัญหาผู้อพยพ หลังจากสหรัฐฯ ทบทวนนโยบายการให้ช่วยเหลือต่างประเทศในรูปแบบใหม่ภายใต้นโยบายอเมริกาต้องมาก่อน (America First Global Health Strategy) โดยเปลี่ยนแนวทางจากการให้ความช่วยเหลือโดยตรง เป็นการส่งเสริมการพึ่งพาตนเองให้กับประเทศต่างๆ ที่จะทำงานร่วมกับประเทศที่มีความเป็นหุ้นส่วนกับสหรัฐฯ รวมถึงการยุติภารกิจของสำนักงานการพัฒนาระหว่างประเทศสหรัฐฯ (United States Agency for International Development-USAID) ทั้งหมดอย่างเป็นทางการ ตั้งแต่ 1 ก.ค.2568

4) การจัดระเบียบความสัมพันธ์กับสหรัฐฯ และอิหร่าน เนื่องจากจอร์แดนเป็นพันธมิตรที่เหนียวแน่นของสหรัฐฯ แต่ก็ต้องการมีสัมพันธ์ที่ดีกับอิหร่าน ขณะเดียวกัน จอร์แดนน่าจะต้องการร่วมมือกับสหรัฐฯ และประเทศในภูมิภาคเพื่อเข้าไปบริหารจัดการฉนวนกาซา หลังจากสงครามกาซายุติลง

ความสัมพันธ์ไทย-จอร์แดน :

ความสัมพันธ์ด้านการทูต ไทยและจอร์แดนสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการตั้งแต่ 10 พ.ย.2509 จนกระทั่งในช่วงก่อนเกิดสงครามสหรัฐฯ อิรักเมื่อ มี.ค.2546 เจ้าหน้าที่ สอท.ไทย ณ กรุงแบกแดด ได้อพยพออกจากอิรักและตั้งสำนักงานชั่วคราวในกรุงอัมมาน จอร์แดน ซึ่งต่อมาไทยได้เปิด สอท. ณ กรุงอัมมาน เป็นการถาวรและมีภารกิจครอบคลุมอิรัก

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ เมื่อปี 2567 การค้าระหว่างไทย-จอร์แดน มีมูลค่า 182.18 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (6,410.43 ล้านบาท) ไทยส่งออกไปจอร์แดน 127.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (4,473.82 ล้านบาท) และนำเข้าจากจอร์แดน 54.66 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1,936.61 ล้านบาท) ทำให้ไทยได้เปรียบดุลการค้าจอร์แดน 72.85 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2,537.21 ล้านบาท) ขณะที่ การค้าไทย-จอร์แดนในห้วง ม.ค.-ส.ค.2568 มีมูลค่า 177.64 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (5,892.47 ล้านบาท) ไทยส่งออก 118.86 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (3,926.65 ล้านบาท) และนำเข้า 58.77 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1,965.82 ล้านบาท) ไทยได้เปรียบดุลการค้าจอร์แดน 60.08 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1,960.83 ล้านบาท)

สินค้าที่ไทยส่งออกไปจอร์แดนในห้วง ม.ค.-ส.ค.2568 ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป น้ำตาลทราย ผลิตภัณฑ์ยาง ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์อะลูมิเนียม เคมีภัณฑ์ ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ผ้าผืน ข้าว

สินค้าที่ไทยนำเข้าจากจอร์แดนในห้วง ม.ค.-ส.ค.2568 ได้แก่ ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เคมีภัณฑ์ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผัก ผลไม้ และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก/ผลไม้ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช

ด้านการท่องเที่ยว เมื่อปี 2567 มีนักท่องเที่ยวจอร์แดนเดินทางมาไทย จำนวน 18,432 คน และในห้วง ม.ค.-ก.ย.2568 มีจำนวน 16,781 คน ส่วนคนไทยในจอร์แดนมีจำนวน 915 คน (ก.พ.2568 กรมการกงสุล)

ข้อตกลงสำคัญ : กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการ (ลงนามเมื่อ 30 ก.ค.2547) บันทึกความเข้าใจด้านการบิน (24 ส.ค.2548) ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (15 ธ.ค.2548) และความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านวัฒนธรรม (19 มิ.ย.2549)

สมเด็จพระราชาธิบดีอับดุลลอฮ์ที่ 2
(His Majesty King Abdullah Ibn al Hussein)

ตำแหน่ง	ประมุขของประเทศ
ประสูติ	30 ม.ค.2505 (พระชนมายุ 64 พรรษา/ปี 2569) ที่กรุงอัมมาน โดยทรงเป็นพระราชโอรสพระองค์โตในสมเด็จพระราชาธิบดีฮุสเซน บิน ฏาะลาล กับเจ้าหญิงมุนา อัลฮุสเซน (สามัญชนชาวอังกฤษ ซึ่งมีพระนามเดิมว่า น.ส. Antoinette Avril Gardiner)
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
สถานภาพทางครอบครัว	อภิเษกสมรสกับสมเด็จพระราชินีราเนีย (สามัญชนชาวปาเลสไตน์ มีพระนามเดิมว่า น.ส.ราเนีย อัลยาซีน) เมื่อ 10 มิ.ย.2536 มีพระราชโอรสและพระราชธิดา 4 พระองค์ ได้แก่ มกุฎราชกุมารฮุสเซน บิน อับดุลลอฮ์ เจ้าหญิงอิมาน เจ้าหญิงซัลมา และเจ้าชายฮาซิม
การศึกษา	
ปี 2509	- ทรงศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาที่วิทยาลัยการศึกษาอิสลาม (Islamic Educational College) ในกรุงอัมมาน จากนั้นทรงเข้ารับการศึกษที่โรงเรียน St. Edmund's ในสหราชอาณาจักร โรงเรียน Eaglebrook และ Deerfield Academy ในสหรัฐฯ ตามลำดับ
ปี 2523	- ทรงศึกษาต่อที่ Royal Military Academy Sandhurst ในสหราชอาณาจักร และทรงได้ประดับยศร้อยตรี
ปี 2526	- ทรงสำเร็จการศึกษาเพิ่มเติมด้านตะวันออกกลางศึกษาจาก Pembroke College มหาวิทยาลัย Oxford ในสหราชอาณาจักร และจาก Edmund A. Walsh School of Foreign Service มหาวิทยาลัย Georgetown ในสหรัฐฯ เมื่อปี 2531

ประวัติการทรงงาน

- ปี 2536 - ผู้บัญชาการกองกำลังพิเศษของจอร์แดน
- ปี 2539 - ปรับโครงสร้างกองกำลังพิเศษให้เป็นหน่วยชั้นยอด (elite units) และจัดตั้ง Special Forces Command
- ปี 2541 - รับการประดับยศเป็นพลตรี
- ม.ย.-ก.ค.2541 - เข้าร่วมหลักสูตร Administering defense resources ที่สถาบันเอกชน Naval Postgraduate School ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐฯ
- ปี 2542-ปัจจุบัน - เป็นกษัตริย์แห่งจอร์แดน หลังการสวรรคตของสมเด็จพระราชาธิบดีฮุสเซน พระราชาธิบดี โดยขึ้นครองราชย์เมื่อ 7 ก.พ.2542

ข้อมูลที่น่าสนใจ

- ทรงได้รับการจัดอันดับจาก Royal Islamic Strategic Studies Centre ของจอร์แดน ให้เป็นมุสลิมที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดอันดับ 1 ของโลกประจำปี 2559 อันดับ 2 ของโลกประจำปี 2560 และอันดับ 3 ของโลก ประจำปี 2561
- ทรงหลงใหลกีฬาหลายประเภท โดยเฉพาะการแข่งขันรถแข่ง ดำน้ำ และ กีฬาโดดร่ม (skydiving)

คณะรัฐมนตรีจอร์แดน

นรม.	Jafar Hassan
รมว.กระทรวงกลาโหม	Jafar Hassan
รอง นรม. และ รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Ayman Al Safadi
รมว.กระทรวงการคลัง	Abdulkhakim Al-Shibli
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม การค้า และการจัดหา	Yarub Qudah
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Mazem Al-Faraya
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Bassam Talhouni
รมว.กระทรวงการปกครองท้องถิ่น	Walid Al-Masri
รมว.กระทรวงการวางแผนและความร่วมมือระหว่างประเทศ	Zeina Touqan
รมว.กระทรวงโยธาธิการและการเคหะ	Ahmad Abu Al-Samen
รมว.กระทรวงการพัฒนาสังคม	Wafa Bani Mustafa
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยวและโบราณคดี	Lina Annab
รมว.กระทรวงคมนาคม	Wisam Al-Tahtamouni
รมว.กระทรวงน้ำและการชลประทาน	Raed Abu Saud
รมว.กระทรวงการอุดมศึกษาและการวิจัยวิทยาศาสตร์	Azmi Mahafzah
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Azmi Mahafzah
รมว.กระทรวงแรงงาน	Khaled Al-Bakkar
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Firas Al-Hawari
รมว.กระทรวงเกษตร	Khaled Al-Hneifat
รมว.กระทรวงกิจการศาสนาอิสลามและศาสนสมบัติ	Mohammad Al-Khalaileh
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจดิจิทัลและความเป็นผู้ประกอบการ	Sami Smirat
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Mustafa Al-Rawashdeh
รมว.กระทรวงพลังงานและทรัพยากรสินแร่	Saleh Kharabsheh
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม	Muawiya Radaydeh
รมว.กระทรวงการเมืองและกิจการรัฐสภา	Abdelmunim Al-Oudat
รมว.กระทรวงเยาวชน	Yazan Al-Shdeifat
รมว.กระทรวงการลงทุน	Muthanna Gharaibeh
รมว.กระทรวงการสื่อสารของรัฐบาล	Mohammad Al-Momani
รมต.แห่งรัฐ	Ahmad Al-Awidi
รมต.แห่งรัฐ กำกับดูแลกิจการเศรษฐกิจ	Muhannad Shehadeh
รมต.แห่งรัฐ กำกับดูแลกิจการต่างประเทศ	Nancy Namrouqa
รมต.แห่งรัฐ กำกับดูแลกิจการกฎหมาย	Fayyad Al-Qudah
รมต.แห่งรัฐ กำกับดูแลการพัฒนาาระบบราชการ	Khair Abu Sa'ilik
รมต.แห่งรัฐ กำกับดูแลกิจการ นรม.	Abdullah Al-Adwan

(ต.ค.2568)